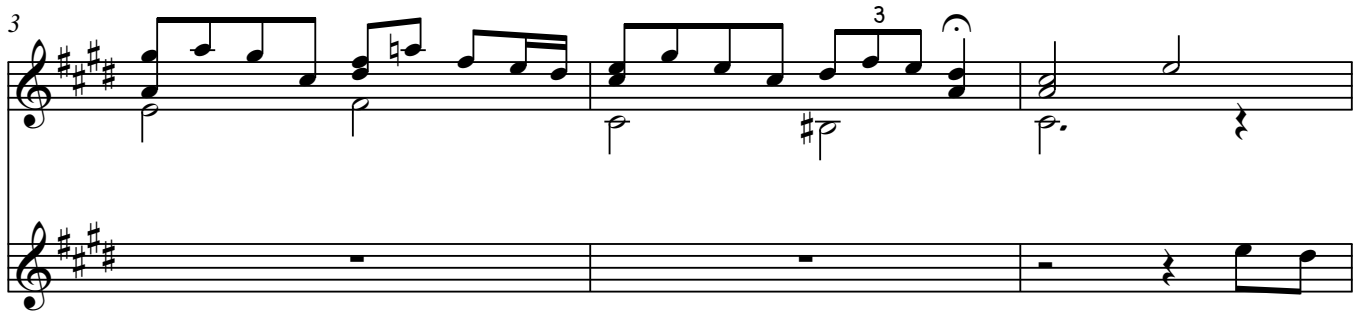
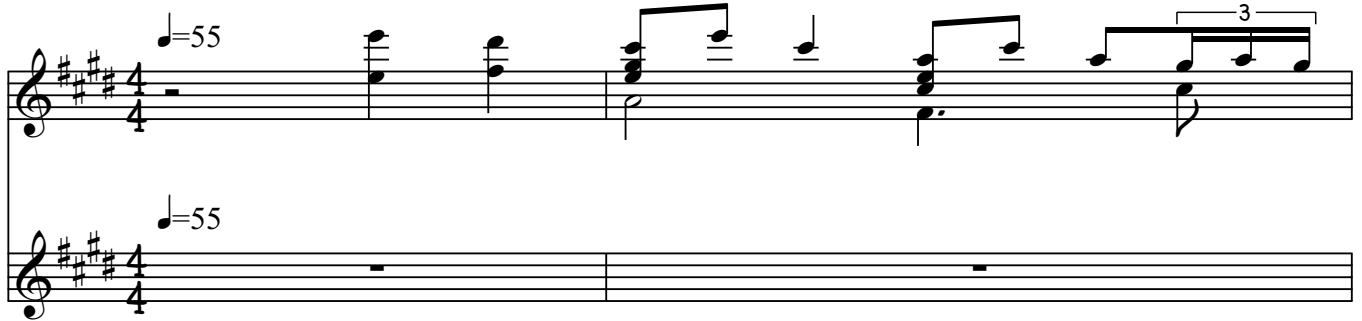

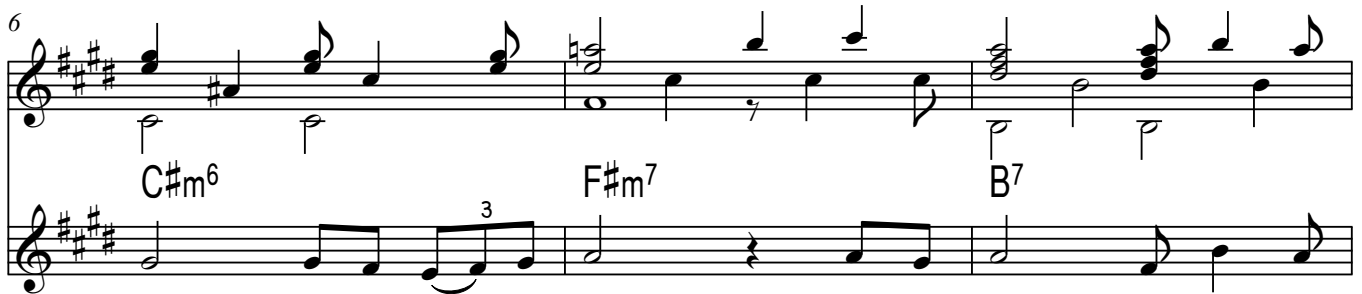
ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

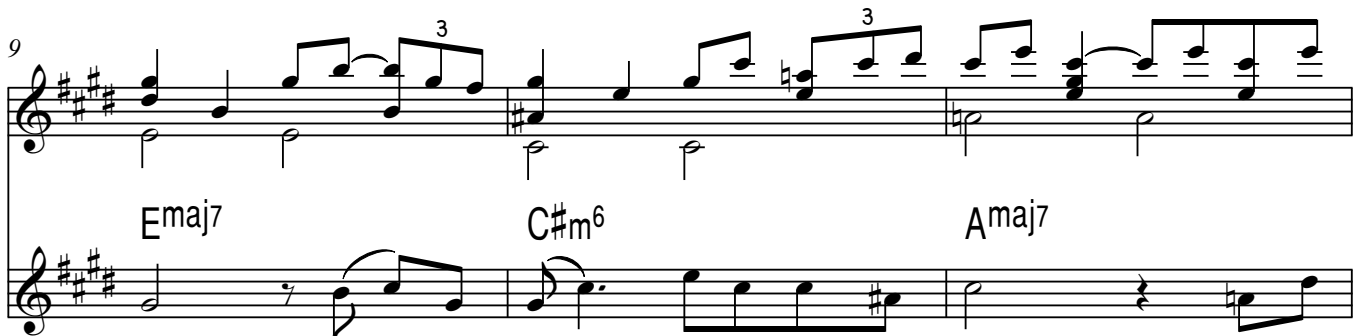
lento, espressivo

Gói mưa

lại để vồ về__ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

mê. Để__ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

12

B \sharp o7 C \sharp m6 C \sharp 7/E \sharp

mê_____ không lối quay về. Gói nắng lại để hong tình đã_

15

F \sharp m7 B7 E \sharp maj7

cũ, xanh xao chưa lặn lẽ_ niềm cảm. Lòng phụ

18

D \sharp m7(b5) G \sharp 7 G \sharp 7(#5) F \sharp 7

bạc gieo niềm bất hạnh, cổ uơng hoài chỉ trở rong

21

C \sharp m6 D \sharp m7(b5)

thâm._____ Gói đêm lại đừng cho bình minh

24

Dmaj7 G#7 G#7/B#

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

C#m C#7/E# F#m6

buồn. Ai biết được những góc đời lạnh lẽ chợt bùng

29

G#7/B# C#m6

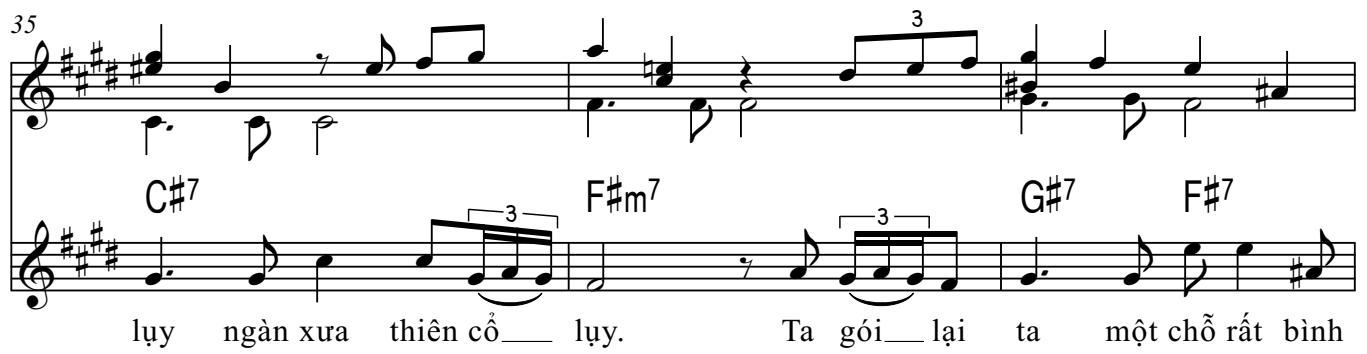
lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

F#m7 B7 Emaj7

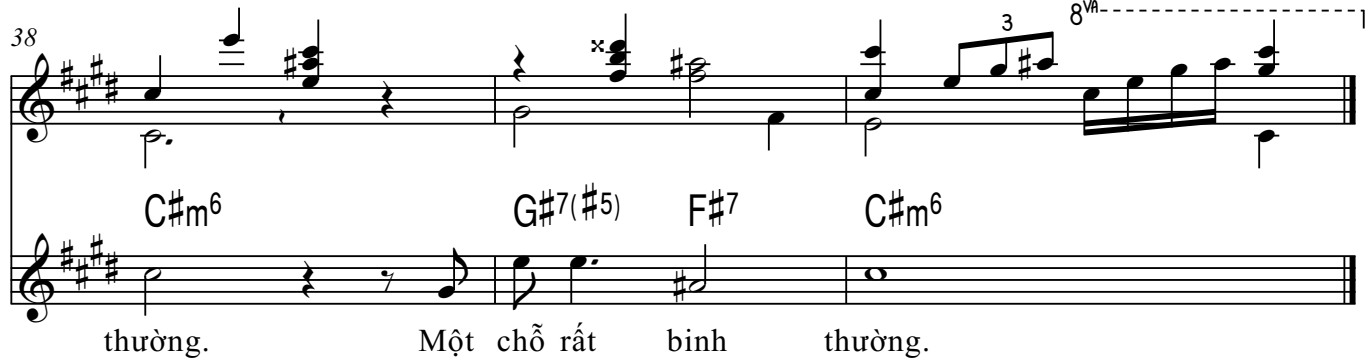
nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thương. Một chỗ rất bình thương.